

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Omega ct, s.r.o.**, so sídlom Medze 518/18, Liptovský Mikuláš – Liptovská Ondrášová, IČO: 36 437 751, zastúpeného JUDr. Ivanom Vozárom, advokátom so sídlom M. Hodžu č. 3, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: **Krajský úrad životného prostredia v Žiline**, Námestie M. R. Štefánika 1, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2011/00390/Klž zo dňa 27. apríla 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/43/2011-27 zo dňa 19. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/43/2011-27 zo dňa 19. októbra 2011, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobný návrh žalobcu, ktorým sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného ako i prvostupňového správneho orgánu, ktorým Obvodný úrad životného prostredia

v Liptovskom Mikuláši dňa 12.1.2011 zastavil vodoprávne konanie na zriadenie vodnej stavby „MVE Š.“ kat. úz. B. podľa § 73 ods. 13 zákona č. 364/2004 o vodách (ďalej len „zákon o vodách“), ktoré rozhodnutie v odvolacom konaní žalovaný zmenil čo do právnej kvalifikácie tak, že konanie vo veci vydania stavebného povolenia na vodnú stavbu „MVE Š.“ v kat. úz. B. zastavuje podľa ustanovenia § 60 ods. 2 písm. c/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku.

Krajský súd uviedol, že rozhodnutím Obvodného úradu v Liptovskom Mikuláši č. ŠVS-2009/00055-017/MK zo dňa 1.6.2009 bol žalobcovi podľa § 21 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona o vodách povolený odber povrchovej vody z vodného toku J. P. s podmienkami uvedenými v rozhodnutí a zároveň bolo vydané povolenie na osobitné užívanie vôd, zriadenie vodnej stavby „MVE Š.“, kat. úz. B. na územie vymedzenom územným rozhodnutím č. ÚPaSP 2007-0492-Le zo dňa 21.9.2007. Ďalej rozhodnutím č. 2010/00093/Klz zo dňa 15.1.2010 Krajský úrad životného prostredia v Žiline, odbor starostlivosti o životné prostredie rozhodol tak, že vyhovel v súlade s § 26 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre protestu krajského prokurátora a protestom napadnuté rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Žiline, odboru starostlivosti o životné prostredie č. 2009/00988/Klz zo dňa 9.9.2009 nahradil tak, že krajský úrad životného prostredia rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Liptovskom Mikuláši č. ŠVS-2009/00055/017/Mk zo dňa 1.6.2009, ktorým správny orgán povolil žalobcovi odber povrchovej vody z vodného toku J. P. a zriadenie vodnej stavby MVE Š., kat. úz. B. na území vymedzenom územným rozhodnutím č. URaSP 2007/04920-Le zo dňa 21.9.2007 vydané obcou Bobrovec zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. Následne Obvodný úrad životného prostredia v Liptovskom Mikuláši rozhodnutím zo dňa 5.11.2010 rozhodol o prerušení konania a vyzval žalobcu na doplnenie dokladov, ktoré sú potrebné na vydanie vodoprávneho povolenia a to najneskôr do 10.12.2010 a to 1. listu vlastníctva, resp. iného práva k pozemku parc. č. KN-C-X., 2498/3 (nájomná zmluva resp. kúpna zmluva), 2. listu vlastníctva na pozemok parc. č. KN-C X., k.ú. B., 3. stanoviská orgánov štátnej správy a dotknutých organizácií, ktorých vyjadrenia, záväzné stanoviská stratili platnosť resp. došlo pri ich vydávaní k podstatnej zmene skutkových okolností (ObÚ ŽP L.Mikuláš – úsek ŠSOPaK, Slovak Telekom, a.s., Bratislava) a 4. písomné plnomocenstvo s advokátskou kanceláriou, JUDr. Ivan Vozár, advokát. Zároveň bol žalobca upozornený, že v prípade, ak v stanovenom termíne podanie nedoplní, tak správny orgán vodoprávne konanie zastaví. Žalobca však nedoložil v zmysle výzvy správneho orgánu správne orgánu list vlastníctva, resp. že má iné právo

k pozemkom, parc. č. KN-C X., X., resp. nájomnú zmluvu alebo kúpnu zmluvu a preto je podľa názoru krajského súdu správny záver žalovaného, ktorý vyjadril v dôvodoch svojho rozhodnutia, že bol viazaný rozhodnutím Krajského úradu životného prostredia č. 2010/00093/Klz zo dňa 15.1.2010 o vyhovení protestu prokurátora, ktorým rozhodnutím (bolo zrušené povolenie na stavbu malej vodnej elektrárne) bol vyslovený záväzný právny názor, aby prvostupňový správny orgán odstránil nedostatky v majetkovoprávných vzťahoch vo vzťahu k pozemkom, na ktorých sa má stavba realizovať.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalobca a žiadal, aby Najvyšší súd SR napadnutý rozsudok ako nezákonný zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že trvá na svojej právnej argumentácii, ktorú uviedol v žalobe v časti týkajúcej sa preukázania vlastníckych práv alebo iných práv k pozemku. Táto povinnosť zaväzuje stavebníka podľa § 58 ods. 2 Stavebného zákona, čo však neplatí ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného konania nedošlo k zmene. Uviedol, že obec Bobrovec ako príslušný orgán vydala dňa 21.9.2007 pod č. SP 2007/04920Le územné rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť 8.11.2007 a odvtedy nedošlo k zmene a toto rozhodnutie nebolo zrušené. Poukázal i na rozsudok NS SR 5Sžp/106/2009 zo dňa 22.6.2010, str. 13, posledný odsek tohto rozhodnutia sa protest prokurátora, na ktorý sa žalovaný odvoláva v odôvodnení svojho rozhodnutia, netýka. Taktiež požadovanie nového súhlasu Obvodného úradu, úseku štátnej ochrany prírody a krajiny Liptovský Mikuláš považuje žalobca za procesné pochybenie prvostupňového orgánu. Žalovaný ich mal k dispozícii a poukázal na rozhodnutie žalovaného zo dňa 11.8.2010 pod č. 2010/01037/Klz, keď v odôvodnení rozhodnutia na str. 4 zaviazal prvostupňový orgán, aby vyžiadal v novom konaní podklady potrebné na odstránenie nedostatkov uvedených v rozhodnutí č. 2010/00093/Klz zo dňa 15.1.2011 a stanoviská, ak stratili platnosť. Toto rozhodnutie sa zaoberalo len pokiaľ ide o práva k pozemkom. Potrebné stanoviská však nestratili platnosť a správne orgány sa nezaoberali platnosťou stanovísk.

Žalovaný správny orgán sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň

vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

Podľa ust. § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúvajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 O.s.p.).

V odvolacom konaní Najvyšší súd SR posúdil dôvodnosť argumentácie žalobcu v jeho odvolaní a vzhľadom na listinné dôkazné prostriedky nachádzajúce sa v administratívnom spise žalovaného dospel k záveru, že napadnutým rozsudkom krajský súd posúdil v preskúvavacom konaní predmetnú vec súladne so zákonom a to z nasledovných dôvodov:

Najvyšší súd SR sa stotožňuje s rozsudkom krajského súdu v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci, tak sa vo svojom odôvodnení obmedzil iba na vyhodnotenia skutkového stavu, keďže žalobca sa bráni tým, že príslušné skutočnosti vo vzťahu k predmetným parcelám preukázal už v územnom konaní (skutočnosti týkajúce sa preukázania vlastníckych práv alebo iných práv k pozemku) a že rozhodnutie obce Bobrovec zo dňa 21.9.2007 nadobudlo právoplatnosť dňa 8.11.2007.

Odvolací súd v danom prípade považuje tvrdenia žalobcu uvedené v jeho odvolaní proti rozsudku krajského súdu za účelové, pretože žalobca sa vôbec nezaoberal a ani nespochybnil tvrdenia Krajskej prokuratúry v Žiline, ktorá protestom prokurátora č. Kd 160/09 zo dňa 18.12.2009 protestovala podľa zákona o prokuratúre rozhodnutie Krajského úradu životného prostredia v Žiline č. 2009/00988/KlZ zo dňa 9.9.2009, ktorým podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní zamietol odvolanie Slovenského rybárskeho zväzu – Rada Žilina a potvrdil v celom rozsahu rozhodnutie Obvodného úradu životného prostredia v Liptovskom Mikuláši zo dňa 1.6.2009 pod č. ŠVS-2009/00055-017/Mk, ktorým bol žalobcovi v zmysle zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách povolený odber

povrchovej vody z vodného toku J. P. a boli stanovené podmienky tohto povolenia a zároveň bolo dané povolenie žalobcovi vybudovať vodnú stavbu „Malú vodnú elektrárňu Š.“ v kat. úz. B. na území vymedzenom územným rozhodnutím č. ÚRaSP 2007/04920-Le zo dňa 21.9.2007, ktoré vydala obec Bobrovec a taktiež boli stanovené podmienky povolenia vodnej stavby.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom prokuratúry ako i krajským súdom, že v konaní o povolení stavby uvedenej vodnej stavby „MVE Š.“ neboli dôsledne skúmané zákonné podmienky, oprávňujúce príslušný správny orgán povoliť túto vodnú stavbu.

Podľa § 58 ods. 2 stavebného zákona, stavebník musí preukázať, že je vlastníkom pozemku, alebo že má k pozemku iné právo podľa § 139 ods. 1 tohto zákona, ktoré ho oprávňuje zriadiť na ňom požadovanú stavbu. To neplatí, ak tieto skutočnosti preukázal v územnom konaní a po právoplatnosti územného rozhodnutia nedošlo k zmene.

Podľa § 139 ods. 1 stavebného zákona pod pojmom "iné práva k pozemkom a stavbám" použitým v spojení "vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich" sa podľa povahy prípadu rozumie

a) užívanie pozemku alebo stavby na základe nájomnej zmluvy alebo dohody o budúcej kúpnej zmluve, z ktorých vyplýva právo uskutočniť stavbu alebo jej zmenu (Obchodný zákonník, Občiansky zákonník)

b) právo vyplývajúce z vecného bremena spojeného s pozemkom alebo stavbou (§ 151n až 151p Občianskeho zákonníka)

c) právo vyplývajúce z iných právnych predpisov /napríklad zákon č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov a iné/.

Podľa § 8 ods. 2 písm. a/ vyhlášky MŽP SR č. 453/2000 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, k žiadosti o stavebné povolenie sa prikladajú doklady, ktorými stavebník preukazuje, že je vlastníkom pozemku alebo stavby alebo že má k pozemku či stavbe iné právo, ktoré ho oprávňuje zriadiť na pozemku požadovanú stavbu alebo vykonať zmenu stavby, alebo udržiavacie práce na nej.

Podľa § 43 ods. 1 vodného zákona vodným tokom je vodný útvar trvalo alebo občasne tečúcich povrchových vôd po zemskom povrchu v prirodzenom koryte alebo v umelom

koryte, ktoré je jeho súčasťou, a ktorý je napájaný z vlastného povodia alebo z iného vodného útvaru. Vodným tokom sú aj vody v slepých ramenách, mŕtvych ramenách a odstavených ramenách, ak sú ovplyvňované hydrologickým režimom vodného toku, ako aj vody umelo vzduté v koryte. Vodným tokom zostávajú aj povrchové vody, ktorých časť tečie pod zemským povrchom alebo zakrytými úsekmi.

Podľa ods. 2 citovaného zákona, ak preteká vodný tok po pozemku, ktorý je evidovaný v katastri nehnuteľností ako vodná plocha so spôsobom využitia pozemku ako vodný tok, je tento pozemok korytom. Ak preteká vodný tok po pozemku, ktorý nie je takto evidovaný v katastri nehnuteľností, je korytom pozemok tvoriaci dno a brehy, v ktorých odtekajú vody až po brehovú čiaru.

Podľa § 48 ods. 1 vodného zákona správa vodných tokov je všestranne zameraná starostlivosť o zachovanie a rozvoj všetkých funkcií vodných tokov a ich korýt. Správca vodného toku je aj správcom pozemkov korýt, ktoré sú vo vlastníctve Slovenskej republiky (čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky).

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia správu vodných tokov vykonávajú:

a) správca vodohospodársky významných vodných tokov, ktorým je štátna odborná organizácia ministerstva,

b) správcovia drobných vodných tokov, ktorými sú správca vodohospodársky významných vodných tokov a štátne organizácie, ktorým bola prevedená správa podľa § 51 ods. 1.

Podľa § 73 ods. 1 vodného zákona na konanie orgánov štátnej vodnej správy (ďalej len „vodoprávne konanie“) podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Na rozhodovanie týkajúce sa vodných stavieb sa vzťahujú všeobecné predpisy o stavebnom konaní.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia žiadosť o vydanie rozhodnutia sa musí doložiť prílohami obsahujúcimi údaje a podklady, ktoré vyplývajú z jednotlivých ustanovení tohto zákona a sú potrebné na posúdenie vplyvu žiadaného rozhodnutia na vodné pomery. Ak ide o žiadosť o vydanie povolenia, ktoré je súčasne stavebným povolením, treba pripojiť aj doklady, ktoré sú potrebné k žiadosti o také rozhodnutie podľa stavebného zákona, a údaje o hydrologických veličinách poskytovaných poverenou osobou. Žiadateľ je povinný na vyzvanie orgánu štátnej vodnej správy predložiť ďalšie doklady, prípadne posudky

o vplyve žiadaného rozhodnutia na záujmy chránené týmto zákonom a na právom chránené záujmy iných.

Podľa čl. 4 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky v znení neskorších zmien nerastné bohatstvo, jaskyne, podzemné vody, prírodné liečivé zdroje a vodné toky sú vo vlastníctve Slovenskej republiky.

Podľa čl. 20 ods. 2 Ústavy zákon ustanoví, ktorý ďalší majetok okrem majetku uvedeného v čl. 4 tejto ústavy, nevyhnutný na zabezpečovanie potrieb spoločnosti, rozvoja národného hospodárstva a verejného záujmu, môže byť iba vo vlastníctve štátu, obce alebo určených právnických osôb. Zákon tiež môže ustanoviť, že určité veci môžu byť iba vo vlastníctve občanov alebo právnických osôb so sídlom v Slovenskej republike.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších zmien pozemkom sa rozumie časť zemského povrchu oddelená od susedných častí hranicou územnej správnej jednotky, katastrálneho územia, zastavaného územia obce, hranicou vymedzenou právom k nehnuteľnosti, hranicou držby alebo hranicou druhu pozemku, alebo rozhraním spôsobu využívania pozemku.

V danom prípade sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje za danej skutkovej a právnej situácie s tvrdeniami uvedenými v prokurátorskom proteste č. Kd 160/09-13 zo dňa 18.12.2009 a cituje príslušnú a podstatnú časť textu z prokurátorského protestu v nasledovnom znení: „Jedným z druhov pozemkov je v zmysle § 9 písm. h) katastrálneho zákona i vodná plocha. Stavba MVE Š. sa má realizovať podľa rozhodnutia Obvodného úradu životného prostredia v Liptovskom Mikuláši na pozemku parc. C-KN č. X., X. a X. k. ú. B.. Za účelom preukázania, že stavebník má právo na predmetných pozemkoch uskutočniť stavbu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 58 ods. 2 stavebného zákona v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 stavebného zákona, bola k žiadosti o povolenie predložená Nájomná zmluva o nájme pozemku č. C-KN X. zo dňa 12.5.2008 uzavretá medzi obcou B. a nájomcom OMEGA CT, s.r.o., Nájomná zmluva o nájme pozemku č. C-KN X. uzavretá dňa 23.5.2008 medzi prenajímateľom SPF Bratislava a nájomcom OMEGA CT, s.r.o. a taktiež na základe výzvy správneho orgánu bola doplnená i Zmluva o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy o prenájme nehnuteľnosti - časti parc. č. X. (E-KN X.) uzavretej medzi obcou Bobrovec a OMEGA CT,

s.r.o. dňa 12.9.2008. Parcela C-KN č. X. je vedená v katastri nehnuteľností ako vodná plocha, so spôsobom využívania vodný tok. Táto nie je zapísaná na liste vlastníctva. Spisový materiál obsahuje i stanovisko Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p. č. CZ12165/2008/210 zo dňa 28.4.2008. Na odberný a výustný objekt SVP, š.p. požaduje uzatvoriť nájomnú zmluvu s odborom správy majetku. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení a predloženého spisového materiálu vyplýva, že správny orgán nepostupoval správne pokiaľ akceptoval Zmluvu o uzatvorení budúcej nájomnej zmluvy na parc. č. C-KN X. k. ú. B. uzavretú medzi obcou Bobrovec a OMEGA CT, s.r.o. ako zmluvu, ktorá preukazuje iné právo k pozemku oprávňujúce stavebníka na ňom zriadiť stavbu. Hoci parcela C-KN č. X. bola odčlenená na základe geometrického plánu č. 40003337-18/2008 zo dna 26.3.2008 z parcely KN-E X., ktorá je vedená Správou katastra Liptovský Mikuláš na liste vlastníctva č. X., k. ú. B. v prospech obce Bobrovec, neznamená to, že vlastníkom predmetnej parcely je, alebo v budúcnosti môže byť obec Bobrovec. Výlučne štát môže byť v zmysle vyššie citovaných ustanovení Ústavy SR (čl. 4) a vodného zákona vlastníkom vodného toku, ktorého súčasťou je i koryto rieky (§ 43 ods. 1). Nemožno súhlasiť s názorom, že pokiaľ parcela C-KN X. k. ú. B. nie je zapísaná na liste vlastníctva v prospech Slovenskej republiky, má obec Bobrovec právo nakladať s touto parcelou. Vlastnícke právo k vodnému toku vyplýva priamo z Ústavy SR a zápis v katastri nehnuteľností má len evidenčný charakter. Pokiaľ by v katastri nehnuteľností obec Bobrovec figurovala ako vlastníkom predmetnej parcely, takýto zápis by s ohľadom na vymedzenie vlastníctva k vodným tokom v Ústave nebol hodnoverný a ako taký by sa v súlade s ustanovením § 71 ods. 3 katastrálneho zákona nesmel používať. Aplikujúc zásadu nemo plus iuris ad alium transferre potest quam ipse habet (nikto nemôže previesť na iného viac práv ako ich sám má) v konkrétnom prípade možno jednoznačne vyvodiť, že obec nemôže v budúcnosti platne uzatvoriť nájomnú zmluvu na predmetnú parcelu, nakoľko sa jej vlastníkom ani nemôže stať. Obci môže byť v súlade s ustanovením § 51 ods. 2 vodného zákona správcom vodného toku vodný tok prenechaný iba do nájmu alebo vypôžičky. Pokiaľ teda zmluva o uzavretí budúcej nájomnej zmluvy v čl. I bode 2 písm. b/ vychádza z premisy, že po geometrickom zameraní skutočného odberného objektu po realizácii stavby Malá vodná elektrárň Š. bude vlastníkom budúci prenajímateľ, teda obec Bobrovec, takýto predpoklad je nenaplniteľný. Z tohto dôvodu nemožno akceptovať predmetnú zmluvu ako zmluvu preukazujúcu iné právo stavebníka zriadiť na pozemku stavbu akceptovať. Vo vzťahu k nájomnej zmluve zo dňa 12.5.2008 uzavretej medzi obcou Bobrovec a Omega CT, s.r.o. je nutné ďalej správny orgán vytknúť, že spisový materiál neobsahuje žiadny listinný doklad, z ktorého by vyplývalo o vlastnícke právo obce Bobrovec k pozemku parc. č. X. k. ú.

B. a teda právo obce uzavrieť na túto parcelu nájomnú zmluvu. Pokiaľ by správny orgán argumentoval, že táto parcela bola vytvorená geometrickým plánom č. 40003337-18/2008 zo dňa 26.3.2008 z parcely KN-E X., k.ú. B., spisový materiál neobsahuje žiadny právne relevantný doklad o vlastníctve ani vo vzťahu k tejto parcele. Zo spisu nevyplýva, že v konečnom dôsledku došlo k zápisu predmetného geometrického plánu do katastra nehnuteľností (teda že sa jedná skutočne o parcelu, ktorá vznikla odčlenením z parcely KN-E X., k. ú. B. práve v dôsledku zápisu uvedeného geometrického plánu). Priložené súpisy parciel žiadnym spôsobom vlastnícke právo nedeklarujú. Správny orgán v tejto spojitosti nerešpektoval zásadu písomnosti a nedostatočne zistil skutkový stav pre vydanie meritórneho rozhodnutia. Z dôvodu, že územné rozhodnutie na predmetnú stavbu č. ÚRaSP 2007/04920Le zo dňa 21.9.2007 nadobudlo právoplatnosť dňa 8.11.2007, pričom k uzavretiu nájomných zmlúv a zmluvy o budúcej nájomnej zmluve došlo až v roku 2008, jednoznačne nemohla byť naplnená druhá veta ustanovenia § 58 ods. 2 stavebného zákona, teda že k preukázaniu vlastníctva alebo iného práva k pozemku, oprávňujúceho stavebníka na ňom zriadiť stavbu došlo v územnom konaní. Tieto skutočnosti bolo nutné preto preukázať v následnom vodoprávnom konaní. Prvostupňový orgán sa nevyporiadal s nedostatkami návrhu, nezabezpečil si náležitý podklad pre vydanie rozhodnutia a nevyporiadal sa ani s námietkou účastníka konania - Slovenského vodohospodárskeho podniku, š. p., uvedenou vo vyjadrení č. CZ12165/2008/210 zo dňa 28.4.2008, na ktoré účastník odkazoval aj pri prvom ústnom pojednávaní. Druhostupňový správny orgán v rozpore s ustanovením § 59 ods. 1 správneho poriadku nepreskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu a vady prvostupňového konania neodstránil“.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa odvolací súd stotožňuje s krajským súdom ako i žalovaným, že za danej skutkovej a právnej situácie v danej veci v skutočnosti reálne žalobca nepreukázal v územnom konaní, že by bol vlastníkom alebo že by mal iné práva k pozemku, ktoré by ho ako stavebníka oprávňovali zriadiť na ňom príslušnú stavbu. Tieto skutočnosti žalobca vzhľadom na uvedené skutočnosti nemohol preukázať ani v príslušnom vodoprávnom konaní.

Z uvedených dôvodov preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu ako súladný so zákonom podľa § 219 ods. 1, 2 v spojení s ust. § 246 ods. 1 písm. c/ potvrdil.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania neprináleží zo zákona.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. decembra 2012

JUDr. Elena Kováčová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Bartalská